

Indkøbspraktikantens åbenbaringer Fødevarer kan da ikke købes elektronisk! - Eller kan de?

Anders har en ven, hvis mor er køkkendame* i en integreret daginstitution. En dag er Anders på besøg hos sin ven, og Anders fortæller lidt om sit arbejde inde i Udbud og Indkøb og især om sine erfaringer med fødevareaftalen. Vennen bliver lidt overrasket, for det eneste, han har hørt fra sin mor, er ikke brok over aftalerne, men brok over, at hendes chef har besluttet, at hun skal e-handle fødevarer. Hun kan dårligt nok tænde en computer, og nu vil han have, at hun skal købe ind via et eller andet tåbeligt program på computeren. Hun er vred og usikker, for det kan hun ikke finde ud af, og hvad er der galt med at ringe?! Det plejer hun jo at gøre, og det har virket fint i mange år. Ved nærmere eftertanke, siger Anders' ven, er det faktisk længe siden, at han har hørt hende brokke sig. Måske slap hun alligevel for at e-handle?

På arbejde dagen efter nævner Anders det, han har hørt, for Dennis, som arbejder med e-handel i Udbud og Indkøb. Dennis fortæller længe og bredt om, hvordan e-handel har udviklet sig i Randers Kommune, siden det blev besluttet i Byrådet, at kommunens ansatte skal købe alt i e-handel, som er muligt at købe der. Dennis fortæller blandt andet, at dengang Randers Kommune skiftede økonomisystem i januar 2013 lå kommunens samlede e-handelsprocent på fødevarer på ca. 3,5 %. I 2015 lå den på 66%.

Det går jo faktisk ret godt, noterer Anders sig. Hvordan ser det egentlig ud ude i Dagtilbud Sydvest, hvor Anders' vens mor arbejder? Han kigger lidt rundt i e-handelsstatistikkerne og opdager til sin store overraskelse, at Dagtilbud Sydvest er et af de områder, som er allerbedst til at e-handle fødevarer. Hvordan er det nu sket?

Anders ringer til dagtilbuddet og får fat i den administrative medarbejder, Karin, som meget gerne vil fortælle ham om, hvordan e-handel af fødevarer fungerer ude hos dem. Han springer på cyklen og tager turen til Gudenådalens Børnehus, hvor Karin sidder fysisk, selvom hun er administrativ medarbejder for 10 institutioner. Karin fortæller, at der er køkken i 7 af institutionerne, og for 1,5 år siden var der ikke én af køkkendamerne, der e-handlende. De fleste af dem ringede til aftaleleverandøren, mens enkelte rendte i den lokale dagligvarebutik for at købe ind.

Så skete der imidlertid det, at dagtilbud Sydvest fik besøg af Serviceteamet, og bagefter besluttede Michael, som er dagtilbudsleder, at nu skulle de altså til at e-handle, fordi der var ingen fornuftige argumenter for at lade være. På trods af massiv modstand fik Karin oprettet køkkendamerne til at handle i Indkøbscentralen. Hun satte indstillingerne op i Indkøbscentralen, lavede standardordrer for køkkendamerne og underviste dem i de funktioner, som de havde brug for. Gennem standardordrerne kan Karin til en vis grad styre, hvilket sortiment køkkendamerne køber ind fra, og dermed også tænke økonomi ind i indkøbene. Nu bestiller køkkendamerne selv ind, og Karin hjælper så meget, som der er behov for.

"Og de køber bare ind nu?" spørger Anders en smule overrasket. "Ja, alle sammen" siger Karin, "og de er tilmed glade for det. De holdt faktisk op med at beklage sig efter 14 dage – så havde de vænnet sig til det og opdaget, at det ikke var så slemt. "Det er hurtigere end at ringe", har en af køkkendamerne udtalt, og en anden har udtalt, at "det er faktisk ikke så slemt".

For nylig har alle køkkenerne i Dagtilbud Sydvest fået et øko-spisemærke. Det har kun kunnet lade sig gøre, fordi de er begyndt at købe ind gennem Indkøbscentralen og dermed har det nødvendige overblik over deres indkøb.

Nu går Anders på sommerferie, men vender selvfølgelig tilbage på den anden side. Hvis du i mellemtiden har en god idé til en historie, eller noget der undrer dig vedr. indkøbsaftalerne, som Anders kan undersøge, så skriv til Camilla Oxholm Sørensen fra Udbud og Indkøb på mail cos@randers.dk.

Er der slet ikke noget, som er træls? spørger Anders. "Jo, tilpasning af regningerne", siger Karin. Der er mange fejl på regningerne fra AB Catering, så ved varemodtagelse skal mængderne rettes til, og nogle gange kommer der erstatningsvarer i stedet for det, der blev bestilt. De er jo egentlig glade for servicen fra AB, men det er lidt noget bøvl. Men Karin tager sig af den del, så køkkendamerne kan koncentrere sig om det, som de bedst til, nemlig at lave mad. Anders tænker for sig selv, om det ikke er godt nok, at fejlene bliver opdaget, så vi er sikre på ikke at betale for meget for varerne.

Til sidst spørger Anders Karin, om hun kan give nogle gode råd til andre, der gerne vil komme videre med at e-handle fødevarer. Hun svarer prompte, at deres succes alene skyldes, at de fik at vide, at de SKAL. Det var bare at komme i gang. Og så har de selvfølgelig haft fri adgang til hjælp hos hende.

*Anders, hans ven og vennens mor er opdigtede, men historien om e-handel i Dagtilbud Sydvest er sand.